

CONTEXT

UNA VELLA EMPERADORA ROMANA A Iceta no li correspon mullar-se les calces

Iceta, un ministre que corre per Espanya, és com un Bitcoin, li donen molt valor però no val res. De fet, una estafa legal. No és que sigui dolent, pobret, és poqueta cosa. Segur que no roba com d'altres, segur que s'ha fet la seva cultureta, però és un personatge que empenya només veure'l. Iceta, per molt que canti i balli, xucla l'energia dels altres. Els veus i et vas deprimint de mica en mica fins que acabes a la puta misèria anímica. És d'aquelles persones que estan al món, només perquè sobra espai.

Iceta recorda molt una vella emperadora (em sembla que la mare o la germana o el cavall de Caligula), que només aparèixer en escena, provoca una desgràcia o una tristesa infinita. Un personatge mitològic de desesperança. La veus i comprens la vida del seu fill. Amb Iceta passa el mateix, el veus i comprens la davallada socialista.

Iceta és la negació del que vol ser. Balla i t'aferres a la cadira, canta i et treus l'audiòfon, parla de donar-te suport i truques a urgències, vol ser graciós i et fa plorar. Cal molt d'esforç per arribar a ser tan poqueta cosa. La prudència està bé però l'hiperacolloniment fa riure. Iceta no es que no es mulli, és que passa pels Monegros amb un salvavides a la cintura.

Fa poc, després de la fallida vergonyosa dels jocs olímpics d'hivern. Iceta, Ministre de Cultura i Esports, va dir... Creo que no me corresponde a mi, opinar sobre el asunto... Més o menys com si al Sant Pare li preguntessin sobre l'existència de Déu i digués que no li pertoca opinar. Un Bitcoin de Ministre, el Ministre Iceta.

